

at Sambandspartiet altid har anerkendt og sat pris på, at samtlige de gamle partier og de allerfleste af de nye partier i Folketinget gennem tiderne har udvist meget stor enighed og samarbejdsvilje, når det drejer sig om færøske spørgsmål.

Det er vel dybest set årsagen til, at Sambandspartiets repræsentanter i Folketinget altid har haft et relativt afslappet forhold til Socialdemokratiet og de andre gamle partier uanset forskelle i politiske anskuelser, og uanset om Socialdemokratiet har været i regering eller i opposition.

Jeg føler mig overbevist om, at min suppleant i Folketinget vil forsætte denne politiske linje, medens jeg som lagmand glæder mig til et positivt samarbejde med den danske regering til gavn såvel for Færøerne som for resten af rigsfællesskabet.

Som bekendt har mine to sidste forgængere i lagmandsembedet indgået flere meget vidtgående aftaler med den danske regering, og som statsministeren nævnte i sin åbningstale, har den danske regering deltaget i løsningerne af de økonomiske problemer, som Færøerne er kommet ud i.

Lad mig understrege to ting:

For det første anerkender det nye landsstyre selvfølgelig, at Færøerne er bundet af de aftaler, som de sidste to landsstyre har indgået med den danske regering. For det andet vil jeg udtrykke min enighed med statsministeren i, at den danske stat har ydet en meget stor indsats, når det drejer sig om at dække det opståede færøske finansieringsbehov.

Dette forhindrer dog ikke, at der efter min mening kan og bør foretages visse ændringer i de indgåede aftaler; ændringer, som giver endnu bedre og mere rimelige resultater end de hidtil opnåede.

Jeg tænker her først og fremmest på tilbagebetalingen af de til de færøske banker ydede midler. Her fandt man efter min opfattelse en forhastet løsning, hvorefter de færøske skatteborgere alene skal stå for skud – dette på trods af, at det drejer sig om sagsområder, som ikke er overtaget som særområder, og som derfor er et fælles område, i dette tilfælde et fælles problem!

Et andet område er det færøske fiskerierhverv til lands og til vands. Når det drejer sig om bevarelsen og den bedst mulige udnyttelse af de færøske fiskeressourcer, har den danske regering og det færøske landsstyre fælles interesser. Dette forhindrer imidlertid ikke, at vi på Færøerne har den opfattelse, at nogle af os har lige så

gode forudsætninger for at forme de nødvendige løsninger, som man har her i Danmark.

Det nye færøske landsstyre kommer til at optage forhandlinger med den nye danske regering om visse justeringer af de tidligere indgåede aftaler mellem rigsfællesskabets parter, som indeholder flere særdeles positive elementer, men som også indeholder nogle mindre egnede delløsninger.

Der er således flere spørgsmål, som vi ønsker en drøftelse af med den danske regering: for det første underskuddet på den færøske finanslov og finansieringen heraf, for det andet spørgsmålet om en afslutning af forhandlingerne med Storbritannien om grænsedragningen mellem vore to lande og for det tredje en nærmere undersøgelse af de forskellige muligheder for en bedre markedsadgang til EU lige fra en justering af den gældende handelsaftale til en belysning af betingelserne for et direkte færøsk medlemskab – for nu at nævne nogle af dem.

Statsministeren bekræftede i åbningstalen, at det er en stor opgave at genoprette den færøske samfundsøkonomi, og at regeringen fortsat vil medvirke aktivt til denne genopretning. Jeg vil derfor afslutningsvis sige, at jeg tillader mig at tage statsministeren på ordet og ser frem til det forestående samarbejde herom.

Oli Breckmann (KF):

Først en tak til regeringen for den gode vilje til at genoprette den færøske økonomi, som statsministeren udtrykte i åbningstalen. Desværre er der dog som bekendt ofte langt mellem den gode vilje og det ønskede resultat, og denne 6. oktober er toårsdagen for den første kriseaftale mellem regeringen og landsstyret og måske en lejlighed til at gøre status over udviklingen på Færøerne siden.

Efter den 6. oktober 1992 har Færøerne bl.a. fået påtvunget en dansk rentebeskatning, en sænkning af fiskeriindtægterne, en kvoteordning for fiskeriet, et forhøjet skattetryk, Finansieringsfonden af 1992, et monopoliseret bankvæsen – en reduktion af bankvæsenet fra tre banker til én – danske love for aktieselskaber, pengeinstitutter og regnskabs- og revisionsvæsen samt en monopoliseret fiskeindustri.

Statsministeren har ganske ret i, at regeringen har støttet denne proces økonomisk gennem betydelige lån til landsstyret, men det var efter gentagne krav fra Finanstilsynet i 1992 og 1993, at landskassen måtte låne 2,7 mia. kr. ekstra til bankerne ud over deres egne hensættelser på ca. 1,4 mia. kr.